

FEESTBESTENDIG

Bij het schoolfeest voor klas 1 en 2 hebben de meeste leerlingen met autisme tot mijn verbazing geen verstek gaan. Hoewel autisten niet bepaald bekend staan als *party animals*, komt de een na de ander binnenlopen. Sommigen dompelen zich onder in het feest net als de andere 12 tot 14-jarigen, die met hooggespannen verwachtingen arriveren. Ze onderwerpen zich aan de veel te harde en dwingende *beats*, die me er elke keer weer van overtuigen dat er na de jaren zeventig nog nauwelijks fatsoenlijke muziek is gemaakt. Maar dit zegt ongetwijfeld meer over mijn gevorderde leeftijd dan over de smaak van de jonge pubers die zijn toegestroomd.

Na enige tijd veilig aan de rand van het feestgedruis te hebben vertoefd, komt Rick met knipperende ogen in de hal. De rookmachine heeft zijn tol geëist en zorgelijk meldt hij mij: "Ik ben, geloof ik, niet zo feestbestendig." Maar in de rustige hal herstelt hij zich snel om zich vervolgens weer in de herrie te storten en ik zie hem niet meer terug die avond.

Na enige tijd in de hal raak ik gewend aan het pandemonium en ik ruk langzaam op naar de zaal waar het feest zich afspeelt. Ik word enthousiast begroet door Noud, die me zoals altijd haast ritueel tussen mijn schouderbladen prikt met zijn wijsvinger. "Het is hier heel erg *cool*," informeert hij mij: "Maar ik denk dat u er een beetje te oud voor bent." Ik ben het van harte met deze observatie eens. Om hem hebben we ons de meeste zorgen gemaakt. Hij kan slecht tegen drukte en pauzeert altijd alleen en wil nu opeens toch mee feesten met de rest. De mobiele nummers van zijn ouders liggen naast de telefoon voor het geval dat hij het halverwege begeeft, maar ook hij houdt vrolijk en dapper vol al is het niet op de manier waarop de meeste leerlingen dat doen. Noud opereert veel alleen en is gefascineerd door de lichtjes van de disco.

Ook Alwin is vooral alleen bezig. Hij heeft korte ontmoetingen met klasgenoten, maar het contact beklijft niet. Door zijn onvermogen of onwil om zich te conformeren aan de plotselinge ingevingen van het clubje jongens om om onduidelijke redenen dan weer hier en dan weer daar heen te lopen, gaat hij snel weer zijn eigen gang. Enthousiast loopt Alwin rond met twee ballonnen en laat mij voelen hoe ze trillen door het dreunen van de muziek. Hoewel hij meestal niet uitblinkt in het maken van oogcontact, kijkt hij me stralend recht in mijn ogen als ik onder de indruk blijf te zijn van de trillende ballonnen. Een uur later schakelt hij

me nog even in als een beer van een jongen zijn ballonnen heeft ingepikt en ik zet dat graag even voor hem recht.

Ook voor Dylan geeft het schoolfeest wat hoofdbrekens. Bij de ingang heeft hij een briefje gekregen met de woorden: drinken, drinken, drinken, snoep. Hij staart er verbaasd naar en leest het me nog eens voor alsof het een cryptogram betreft. Ik leg hem het fenomeen consumptiebon uit. "Dus dan is het verder gratis," concludeert hij blij en rent meteen naar de bar.

Dan is er tenslotte Sam die zich korstondig in de nesten werkt. Hij heeft het te warm gekregen in de zaal en is in een onbewaakt moment naar buiten gewandeld. Verboden, maar dat wist hij niet. Als ik langs de glazen schuifdeuren loop die zo zijn ingesteld dat je wel van binnen naar buiten kan, maar niet andersom, zie ik Sam met grote blauwe ogen verschrikt naar binnen staren. Hij heeft zich onbedoeld buitengesloten en gebaart paniekerig dat hij weer naar binnen wil. Ook dit is gemakkelijk op te lossen en met zijn hart op zijn hart belooft hij mij dat hij dit nooit meer zal doen.

En zo komt tijdens zo'n avond alles weer op zijn pootjes terecht. Waarschijnlijk zijn er onder de andere leerlingen hier en daar wat harten gebroken of verliefdheden opgebloeid, maar de meeste leerlingen met autisme hebben zich wat meer aan de zijlijn vermaakt met lichtjes en ballonnen. Af en toe moet er een baldadige klasgenoot tot de orde worden geroepen als hij maar al te goed weet hoe je een autist op tilt kan krijgen, maar de kinderen corrigeren ook elkaar en dat is beter dan als een leraar dat doet. "Joh, je moet hem met rust laten. Hij is toch autistisch!"

Rick, Noud, Alwin, Sam en Dylan hebben de hectiek van een feest met 150 leerlingen manmoedig doorstaan en hebben er blijk van gegeven dat ze 'feestbestendig' zijn.